

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

9 juni 2005

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw Sabine Poleyn, de heren Herman Schueremans, Chokri Mahassine,
Kris Van Dijck en Bart Caron en mevrouw Tinne Rombouts –

houdende wijziging van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Jos Stassen –

houdende wijziging van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid

HOORZITTING

met de Vlaamse Jeugraad en de Federatie van Organisaties voor Kunsteducatie

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere,
Johan Verstreken;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Margriet Hermans,
de heer Herman Schueremans;

de heren Bart Caron, Dany Vandenbossche, mevrouw
Gracienne Van Nieuwenborgh.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Freddy
Van Gaever, Rob Verreycken, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer
Johan Sauwens;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester,
Sven Gatz;

de heren Chokri Mahassine, Jan Roegiers, André Van
Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijck.

Zie:

293 (2004-2005)

- Nr. 1: Voorstel van decreet
- Nr. 2: Amendementen

Zie ook:

218 (2004-2005)

- Nr. 1: Voorstel van decreet

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting van het voorstel van decreet nr. 218 door de heer Jos Stassen	4
2. Toelichting van het voorstel van decreet nr. 293 door mevrouw Sabine Poleyn.....	4
3. Hoorzitting met de Vlaamse Jeugdraad en de Federatie van Organisaties voor Kunsteducatie	4

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media organiseerde op 26 mei 2005 een hoorzitting met de Vlaamse Jeugdraad en de Federatie van Organisaties voor Kunsteducatie (FOK).

Deze hoorzitting past in het kader van de behandeling van twee voorstellen van decreet tot wijziging van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid.

Een eerste voorstel van decreet werd ingediend door de heer Jos Stassen (*Parl. St.* VI. Parl. 2004-2005, nr. 218/1). Een tweede voorstel werd ingediend door mevrouw Sabine Poleyn, de heren Herman Schueremans, Chokri Mahassine, Kris Van Dijck en Bart Caron en mevrouw Tinne Rombouts (*Parl. St.* VI. Parl. 2004-05, nr. 293/1).

Alvorens de hoorzitting aan te vatten, werden beide voorstellen van decreet kort toegelicht. Nadien volgde de hoorzitting met de visie van de Vlaamse Jeugdraad en FOK op beide voorstellen van decreet.

1. Toelichting van het voorstel van decreet nr. 218 door de heer Jos Stassen

De heer Jos Stassen: Vóór de verkiezingen heeft de jeugdsector terecht om decretale rust gevraagd. Alle beslissingen van de vorige regeerperiode moeten nu geïmplementeerd worden en waar nodig moeten een aantal dingen veranderd worden. Mijn voorstel van decreet houdt enkel een aanpassing van de decretaal vastgelegde procedure in, waardoor de jeugdorganisaties iets meer tijd krijgen om hun dossiers op te maken.

2. Toelichting van het voorstel van decreet nr. 293 door mevrouw Sabine Poleyn

Mevrouw Sabine Poleyn: Het voorstel van decreet van de meerderheid heeft tot doel het decreet van 29 maart 2002, dat een grote stap was in de erkenning en subsidiëring van het Vlaamse jeugdbeleid, in een eerste fase te evalueren. De grondige evaluatie volgt nadien nog, met inspraak van de sector. Er zijn een aantal dringende aanpassingen nodig. Die zijn vooreerst nogal technisch

van aard. De terminologie wordt aangepast aan de nieuwe vzw-wetgeving en aan het steunpunt Jeugd. Een aantal onduidelijke formuleringen in de tekst worden aangepast. Zo wordt de regeling voor de uitbetaling van de subsidies verduidelijkt. Er wordt bepaald dat de jeugdverenigingen niet alleen een advies krijgen van de adviescommissie maar ook van de administratie. Bestaande praktijken, bijvoorbeeld de subsidie van internationale jeugdculturele initiatieven, worden ook formeel erkend. Ten slotte is er ook sprake van een vereenvoudiging: waar het niet nodig is om een advies te vragen aan een adviescommissie, wordt dat advies geschrapt. Voor de procedure tot subsidiëring wordt meer tijd uitgetrokken.

In een tweede deel is het hoofdstuk jeugdcultuur wat meer herschreven. Er wordt bepaald dat subsidies zullen kunnen gegeven worden aan jongeren die artistieke projecten of producten realiseren, en verenigingen die dat voor en door jongeren doen. Er worden een aantal fouten gecorrigeerd en een voorziene ondersteuningsorganisatie wordt geschrapt omdat daar geen nood aan is. Vzw's die de bevordering van de artistieke expressie door de jeugd of de ontsluiting van roerend of onroerend erfgoed ten behoeve van de jeugd tot doel hebben, zullen in de toekomst structureel gesubsidieerd worden. Nu moeten ze nog jaarlijks een subsidie aanvragen. Een aantal regels in verband met de uitbetaling worden in het voorstel geconcretiseerd.

Het beleid wordt dus niet fundamenteel gewijzigd, wel wordt de huidige praktijk bestendigd en geoptimaliseerd.

3. Hoorzitting met de Vlaamse Jeugdraad en de Federatie van Organisaties voor Kunsteducatie

De voorzitter: Dan gaan we nu over tot de hoorzitting over beide voorstellen van decreet met de Vlaamse Jeugdraad en de Federatie van Organisaties voor Kunsteducatie (FOK).

Mevrouw Leen Vanderhulst, voorzitter van de Vlaamse Jeugdraad: In oktober vorig jaar drong de Vlaamse Jeugdraad aan op decretale rust, zodat we binnen de afgesproken procedures en reglementen zouden kunnen verder werken. We willen deze decreten wel evalueren en bijsturen, maar nooit fundamenteel; daarvoor is het te vroeg. De sector wil nu tijd steken in de inhoudelijke verdie-

ping van de huidige decreten in plaats van in de bestudering van nieuwe. Het decreetgevend werk is goed gedaan en vergt weinig aanpassingen. Dat was trouwens ook afgesproken in de reflectiegroep decreet Vlaams jeugdbeleid. Na een evaluatieronde vorig en in het begin van dit werkjaar waren we het erover eens dat er in eerste instantie nood was aan een paar technische ingrepen en praktische aanpassingen die het decreet zouden verfijnen en juist maken. Dat blijft voor ons voldoende: dit decreet vereist gedurende deze regeerperiode geen fundamentele ingrepen.

Met het gros van de voorgestelde aanpassingen hebben we geen problemen. Bij een paar zaken zullen we alternatieven naar voren schuiven, die de zaak nog meer kunnen verfijnen. Maar we hebben wel vragen bij het proces dat voorafgegaan is aan de komst van de kunsteducatieve organisaties, bij de motivatie en de inhoud ervan. We twijfelen niet aan het nut van de organisaties en de kwaliteit die ze brengen.

Inzake artikel 2 van het voorstel van decreet van mevrouw Poleyn e.a. zijn we het eens met de argumentatie dat eenmalige aanvragers van een subsidie niet bestraft mogen worden omdat zij het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind niet onderschrijven in hun statuten, maar in hun werking hier duidelijk wel hun steentje toe bijdragen. Toch worden hier de rechten van het kind met het badwater weggegooid. Het gaat om meer dan een symbolische discussie. Echt werk maken van de rechten van het kind is niet alleen een opdracht van de overheid. Er moet een brede gedragenheid gezocht worden bij het middenveld en de burgers. Dit decreet kan hiertoe een bijdrage leveren. Ons tegenvoorstel is om in iedere subsidie- of beheersovereenkomst expliciet op te nemen dat er werk gemaakt wordt van de uitvoering van het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind.

Bij artikel 4 vinden we het een goede zaak dat het lidmaatschap van de Vlaamse Jeugdraad wordt opengetrokken naar alle gesubsidieerde verenigingen uit dit decreet met uitzondering van het steunpunt Jeugd en JINT, dat de internationale jeugdwerking coördineert. We stellen voor om artikel 35 van het huidige decreet hieraan toe te voegen.

Bij artikel 8 zijn we er tevreden over dat zowel de adviescommissie als de administratie open kaart zullen spelen over hun adviezen. Met de betalingsvoorwaarden hebben we geen problemen.

De heer Steven Wouters, coördinator van de Vlaamse Jeugdraad: Met de artikelen 11 en 12 hebben we het wel wat moeilijker. Voor de kritiek verwijzen we naar ons advies nummer 2 van begin van dit jaar over een voorstel van de Vlaamse administratie dat in dezelfde richting ging als het voorliggende voorstel van decreet. Maar ook in een advies van 3 oktober 2002 gaven we al aan dat we met de veranderingen niet akkoord gingen. Amper vijf maanden nadat het decreet op het Vlaamse jeugdbeleid was goedgekeurd, kwam er immers een uitvoeringsbesluit waarin de kunsteducatieve organisaties plots een plaats kregen. We vonden dit een beleid 'à la tête du client'. Organisaties die in geen enkel ander regelgevend kader pasten, kwamen dan maar in het decreet Vlaams jeugdbeleid terecht.

We vinden het jammer dat er geen fundamentele discussie wordt gevoerd over de vraag hoe we met het mogelijke geïntegreerde jeugdbeleid omgaan en hoe we dat decretaal een plaats geven. Tot nu toe betrof het decreet toch voornamelijk de subsidiëring van vrijetijdsorganisaties. Willen we alles wat intersectoraal gebeurt ook in het decreet Vlaams jeugdbeleid? Als het antwoord op die vraag positief is, zal er dan binnenkort in het decreet ook plaats zijn voor bijvoorbeeld ontwikkelingseducatieve organisaties of organisaties inzake verkeerseducatie? Op 3 oktober 2002 hebben we al gevraagd om die discussie te voeren.

We verzetten ons tegen het bewuste artikel, maar we vragen wel om aan die organisaties rechtszekerheid te bieden. In afwachting dat de discussie beslecht wordt, moet het uitvoeringsbesluit aangepast worden, waardoor die organisaties hun beleidsnota voor 2 of 3 in plaats van voor 1 jaar kunnen indienen, als overgangsmaatregel.

Overigens is het ons niet zo duidelijk of verenigingen die bijvoorbeeld via het Kunstendecreet gesubsidieerd worden, ook nog gesubsidieerd kunnen worden via artikel 12, paragraaf 2, van dit voorstel van decreet.

In artikel 13 is inzake de jeugdcultuur geen sprake van een adviescommissie. We vragen ons af of dit een vergetelheid dan wel een bewuste keuze is. Wij vinden dat door het ontbreken van een advies aan de fundamentele van het decreet geraakt wordt; een van de uitgangspunten was immers een kwalitatieve beoordeling van organisaties, door een externe adviescommissie. Wij vinden dat dit zeer

belangrijk is, en dat het dus ook in het decreet zelf moet opgenomen zijn.

Wij hebben dus tal van bedenkingen. In tegenstelling tot wat in de toelichting beweerd wordt, merken we dat een aantal belangrijke zaken gewijzigd of toegevoegd werden. Daardoor worden een aantal dingen in vraag gesteld, waar we het drie jaar geleden roerend over eens waren.

In al onze adviezen rond jeugdcultuur hebben wij voor een ondersteuningsorganisatie gepleit. Zo'n organisatie zou kunstprojecten voor jongeren moeten kunnen coachen. Wij vinden het jammer dat dit nu geschrapt wordt. Uiteraard kan deze taak door verschillende organisaties behartigd worden, maar wij denken dat het belangrijk is dat er één centrale organisatie is, die dan eventueel verder delegeert.

Met de artikelen 15 tot en met 18 hebben we geen probleem. Met artikel 19 zijn we erg blij: het is een echte erkenning. Positief ook is het voorstel van de heer Stassen, waarbij de subsidieovereenkomst zou ondertekend worden op één januari; op die manier wordt vermeden dat de subsidieovereenkomsten getekend worden als de projecten al lang lopen.

Het is ons niet duidelijk waarom de datum van het uitbrengen van advies aan de minister geschrapt werd. Vroeger was dat 15 juli. Nu is het theoretisch mogelijk dat daarmee gewacht wordt tot 14 september, zodat de minister geen tijd meer heeft zich in dat advies te verdiepen. Dat vermindert de rechtszekerheid van de organisaties en getuigt niet van respect voor de minister. Wij pleiten er dus voor die datum terug in te voeren. Tevens is niet duidelijk of de organisaties, via het decreet op de openbaarheid van bestuur, inzagerecht hebben in het advies van de commissie. Dergelijke onduidelijkheden hebben in het verleden al tot geschillen geleid.

Over de artikelen 20 tot 22 hebben wij geen opmerkingen.

In artikel 23 moet wellicht een typfoutje aangepast worden. Terwijl er bij mijn weten maar één adviescommissie is, is hier ineens sprake van adviescommissies (meervoud).

Met artikel 24 zijn we erg blij: het betekent een duidelijke tegemoetkoming aan de sector. Over de artikelen 25 en 26 hebben we geen opmerkingen.

Al met al hebben we dus toch een behoorlijk aantal bemerkingen en vragen. Ik hoop dat die in de commissie ook ter harte zullen genomen worden.

De heer Tijl Bossuyt, algemeen coördinator De Veerman vzw, en secretaris Federatie van Organisaties voor Kunsteducatie (FOK): De uitnodiging om hier vandaag aanwezig te zijn, is een blijk van erkenning voor FOK, tenslotte een nog zeer jonge organisatie. Wij zijn dan ook zeer blij dat wij bij het denkproces betrokken worden.

Ik begrijp de kritiek van de Jeugdraad volledig. Onze organisaties waren tot in de jaren 1950 nochtans erg verstrengeld. Jeugdwerk, kunsteducatie en onderwijs liepen door elkaar: de kunsteducatie gebeurde door onderwijsmensen die ook aan jeugdwerk deden; ook onderwijs en kunsteducatie waren nauw verbonden. In de jaren 1960, 1970 en 1980 kreeg de kunsteducatie een duidelijke plaats. Daarna werd zij gedeeltelijk gered door het Landelijk Jeugdwerk, door het socio-cultureel werk en door de vormingsinstellingen. Maar een overgroot deel liep verloren. Vandaag moeten er keuzes gemaakt en technische implementaties bedacht worden.

Zoals ik al zei, begrijp ik de kritiek van de Vlaamse Jeugdraad, maar ik kan de voorgestelde oplossingen niet onderschrijven. Tijdens de vorige regeerperiode kwam de kunsteducatie voor het eerst weer in zicht; men koos er toen voor de diversiteit ervan te behouden. De optie dat het om een apart werkveld ging werd door de overheid niet gedeeld. Ik kan deze houding enigszins begrijpen: men was er bang voor dat de kunsteducatie te eenzijdig zou worden, en gaf haar daarom een plaats binnen zowel het jeugdwerk en het volwassenenwerk als binnen de kunstensector zelf. Ze werd mee opgenomen in het Kunstendecreet, het decreet jeugdwerk en het decreet sociaal-cultureel werk. De commissie kunsteducatie van het Kunstendecreet besteedt veel aandacht aan jeugdwerk, maar met duidelijke accenten naar de professionele kunsten. Kunsteducatie is vorming in de kunsten, met de kunsten en door de kunsten: deze discussie woedde hevig in de jaren 1970. Vandaag is de of/of-discussie binnen de kunsteducatieve instellingen niet meer aan de orde: het is definitief en/en geworden. Ik realiseer me dat deze uitspraak ons in een gevaarlijk parket brengt ten aanzien van alle huidige decreten. Het betekent dat volwassenenvorming niet alleen zou kiezen voor de sociale poot van de werking binnen kunsteducatie,

maar dat het ook zou gaan over inzichten in de kunsten, dat de mensen die in het Kunstendecreet thuishoren evenzeer met sociale factoren bezig zijn, en dat de mensen binnen het jeugdwerk zich ook met professionele kunsten kunnen bezighouden.

Daarom pleiten wij voor het behoud van de diversiteit. Instellingen als De Veerman en Mooss zijn totaal verschillend in hun benadering van een doelgroep. De ene benadert die expliciet binnen het netwerk van jeugdwerk; de andere benadert ze vanuit zijn producten en processen. Zo vraagt De Veerman bijvoorbeeld de scholen vrije tijd te creëren tijdens de schooluren. Dit past dan weer in de discussies betreffende brede school. Wij vinden dat een jongere niet in hokjes kan geplaatst worden: jongeren blijven jongeren, of ze nu op school, in de jeugdclub of thuis zijn: in die zin denken we erg horizontaal.

Ik pleit ervoor de veranderingen die nu op stapel staan te volgen: de organisaties waarover we nu praten hebben een heel andere structuur dan bijvoorbeeld jeugdbewegingen, die historisch anders gegroeid zijn. Vanuit historisch perspectief is wat nu voorligt een haalbare zaak. Het zijn mooie stappen vooruit om de kunsteducatie in zijn grote diversiteit een plaats te geven.

De heer Stefaan Vandelacluze, algemeen coördinator Mooss vzw, en lid van FOK: Het is erg positief dat de overheid decreten evalueert en bijstuurt in samenspraak met de sector. Voor alle hoofdstukken die niet expliciet over jeugdcultuur gaan, sluiten wij ons volledig aan bij de stellingen van de Vlaamse Jeugdraad.

Binnen het hoofdstuk jeugdcultuur wil ik het eerst hebben over de jongeren zelf: wat in de toelichting staat klopt volledig. De voorgestelde aanpassingen zijn ook goed, maar de jongeren hebben wel nood aan ondersteuning. Vroegere voorstellen hieromtrent waren niet voldoende gedragen, en werden dan ook niet ondersteund. De noodzaak voor zo'n ondersteunende organisatie is er wel. De voorgestelde wijziging laat dit nog toe. We sluiten ons dus aan bij de toelichting.

Om mijn opmerkingen over het tweede deel van dit hoofdstuk goed te kaderen, moet ik even terugrijpen naar de geschiedenis. Kunsteducatie is op zeer veel terreinen aanwezig; al die terreinen

hebben de laatste jaren decreetswijzigingen ondergaan. Daarom moeten we nu rust zoeken. In het nieuwe decreet jeugd, dat nu ter wijziging op tafel ligt, wordt kunsteducatie omschreven als "vereniging ter bevordering van de artistieke expressie of ontsluiting van onroerend of roerend erfgoed": dat is een beperkte benadering van het geheel en een serieuze volzin, maar ik denk dat iedereen begrijpt wat er mee wordt bedoeld.

In het landelijk jeugdwerk waren er een heleboel organisaties die met kunsteducatieve projecten bezig waren. Daarnaast hadden we de organisaties in een decretaal niemandsland die projectmatig werden gesubsidieerd, en in het sociaal-cultureel werk. Bovendien waren er de educatieve diensten van musea en grote instellingen.

In het nieuwe decreet jeugd bleef alles ongeveer bij het oude, behalve dan dat er in een uitvoeringsbesluit ad hoc beslist werd een aantal organisaties uit het decretaal niemandsland mee op te nemen. Dit was goed, want de betrokken organisaties hadden weinig zekerheid en moesten zich voortdurend bezig houden met hun zorg om middelen: een decretale verankering was dus meer dan welkom.

Een derde stap was het nieuwe decreet volwassenenwerk. Daarin werden een aantal fusies opgedrongen, waardoor het landschap aardig veranderde. Kunsteducatie echter bleef nog gesitueerd binnen gespecialiseerde instellingen.

Momenteel is er dan het Kunstendecreet, waarin een apart luik kunsteducatie verscheen. Heel wat organisaties uit het hoofdstuk jeugdcultuur konden nu op zoek naar structurele middelen. In het Kunstendecreet werd stilaan een onderscheid gemaakt tussen product of proces, kunstgerichtheid, maatschappijgerichtheid en persoonsgerichtheid. Zulk onderscheid is niet relevant: iedereen is met alles bezig. De onderverdeling wordt enkel in methodiek en aanpak gebruikt, maar kan geen basis voor een decreet zijn. Natuurlijk zijn in decreten afbakingen nodig, maar er zullen ook altijd grijze zones blijven. Het is goed dat er verschillende decreten zijn en dat men ervoor gekozen heeft de kunsteducatie op diverse plaatsen onder te brengen. Sommige organisaties, ofschoon ze erg kunstgericht zijn, maakten de overstap naar het Kunstendecreet niet; andere, soms minder kunstgerichte, deden dat al wel.

Ten slotte belanden we dan bij de aanpassing van het jeugddecreet die hier nu voorligt. Daarin worden voor de kunsteducatie drie mogelijkheden voorgesteld: organisaties die al lang met kunsteducatie bezig zijn, kunnen binnen het landelijk jeugdwerk blijven met zijn normen, maar ook met heel wat experimenteerruimte; organisaties binnen jeugdcultuur zouden subsidies voor 3 jaar krijgen; ten slotte zou ook de mogelijkheid tot projectsubsidie blijven bestaan.

Daarnaast blijft er het Kunstendecreet waardoor voor 2 of 4 jaar subsidies kunnen verkregen worden. De erkenning via het volwassenenwerk is goed voor 4 jaar.

Ik wil er nog eens op wijzen dat de kunsteducatie, na al deze wijzigingen, nu ook wel eens aan rust toe is.

De FOK heeft een aantal opmerkingen bij de voorstellen tot wijziging die hier vandaag voorliggen.

In de toelichting is sprake van het zoeken naar een complementariteit tussen de verschillende decreten. Het is goed dat de uitgezette lijnen niet te strak zijn: zo kan de commissie of de minister bepaalde dossiers voor subsidieaanvraag zo nodig doorschuiven naar een andere plek. Het feit dat de subsidietermijnen verschillen, kan in dit geval echter voor problemen zorgen: dat die bij het volwassenenwerk en het Kunstendecreet 4 jaar, en bij het jeugdwerk slechts 3 jaar bedragen, betekent dat er slechts om de 12 jaar een mogelijkheid tot doorschuiven bestaat.

Dat kan gemakkelijk opgelost worden door in een eerste fase ervoor te zorgen dat de commissies telkens in hetzelfde jaar aanvragen bekijken en dossiers behandelen. Daardoor wordt vermeden dat er om het jaar koerswijzigingen worden doorgevoerd in het kunsteducatieve veld.

Ik begrijp ook dat organisaties die nu via een ander decreet worden gesubsidieerd, ook op dit voorstel van decreet een beroep kunnen doen voor subsidies. Men kan daarvoor opteren, maar ik denk dat men ter zake beter keuzes maakt en alle organisaties die met kunsteducatie bezig zijn via één bepaald decreet de mogelijkheid tot subsidies geeft. Zo kunnen ze op een goede manier met elkaar vergeleken worden en samenwerken.

De organisaties voor het landelijk jeugdwerk zijn inderdaad veel bezig met de vrije tijd en zullen er allicht nooit aan denken om daar van af te stappen. Als een dergelijke organisatie niet voor het overgrote deel van de tijd met jongeren bezig is in de vrije tijd, zal geen enkele adviescommissie of minister die organisatie daarin ondersteunen via een decreet jeugd. Ik heb er het volste vertrouwen in dat adviescommissies en regeringen, organisaties die enkel in onderwijstijd werken, geen structurele plek zullen geven in een jeugddecreet. We moeten organisaties laten kiezen of ze binnen het jeugdwerk of binnen een ander decreet horen. De commissievoorzitters van sociaal-cultureel werk, van jeugdwerk en van kunsten kunnen dan, al dan niet samen met de sector, overleggen over de wenselijkheid van hun keuze. Daardoor kan er voor alle betrokken organisaties rust gecreëerd worden.

Ik volg wel de opmerking van de Jeugdraad dat onderwijs en vrije tijd fundamenteel moeten bekeken worden. Maar als er een goede oplossing is die rust kan bieden binnen het veld van de kunsteducatie, hoeft die toch geen twee tot drie jaar meer uitgesteld te worden, omdat de andere sectoren – zoals bijvoorbeeld ontwikkelingssamenwerking of milieu-educatie – wel op verschillende plaatsen subsidies kunnen krijgen?

Daarom pleiten we voor het behoud van het huidige voorstel van decreet, waarbij wel rekening wordt gehouden met onze opmerkingen inzake de timing en de duidelijke keuzes binnen het jeugddecreet. Op die manier kunnen kunsteducatieve organisaties de volgende jaren weer bezig zijn met het veldwerk, en krijgen ze eindelijk decretale rust.

De heer Werner Marginet: Wat is de bedoeling van het voorstel van de meerderheid om zowel de administratie als de raad een advies te laten formuleren? Hoe staat de Jeugdraad daar tegenover?

De heer Steven Wouters: In het voorstel van de meerderheid staat dat de administratie en de adviescommissie een advies moeten formuleren. De adviescommissie komt overeen met de beoordelingscommissie uit het Kunstendecreet. Het advies van de adviescommissie, die uit zes leden bestaat, is sterk op de inhoud gericht; dat van de administratie beoordeelt of aan een aantal decretale verplichtingen is voldaan. Ze hebben dus beide hun rol en dat is een goede zaak.

De heer Jos Stassen: Het verwondert me dat de meer dan technische aanpassingen van het decreet niet zijn doorgepraat met de mensen uit de sector. Dat blijkt toch uit de reacties van vandaag. Hoe bent u betrokken bij de voorbereiding van de werkstukken door parlementsleden en het kabinet?

Het verwondert me ook dat de twee betrokken partijen die we vandaag horen een fundamentele discussie voeren. Als men iets wil bereiken, komt men immers beter overeen. Is de beoordeling van dit werkstuk dan intern niet besproken?

De heer Stefaan Vandelacluze: De sector, de administratie en het kabinet zijn in de reflectiegroep Vlaams jeugdbeleid al vaak samengekomen. Over heel veel dingen bestond daar een consensus; over een aantal dingen niet. Bijvoorbeeld over het hoofdstuk jeugdcultuur was er een meningsverschil. Iedereen vindt wel dat de organisaties recht hebben op een structurele ondersteuning. Maar de discussie is zeer breed: ze gaat over de verhouding onderwijs-vrije tijd. Dat is een moeilijke politieke discussie, die de sector zelf zo maar niet kan oplossen. Daar is lang over gediscussieerd. De meerderheidspartijen hebben op een bepaald moment zelf een bepaalde keuze gemaakt.

De heer Tijl Bossuyt: Het zijn vooral de organisaties die al langer in het jeugdwerk zaten die aan het overleg hebben deelgenomen. Binnen de vrij nieuwe groep van kunsteducatie moesten zich nog heel wat organisaties oriënteren inzake structurele werking. Ze waren bezig met het opzetten van projecten en hadden geen kaas gegeten van de overlegstructuren. Onze sector is niet altijd ingegaan op de vele uitnodigingen van de Jeugdraad. Dat is mee de ontstaansreden van FOK geweest: als we ons niet zouden organiseren binnen het overleg, zouden we binnen een paar jaar ook nergens staan.

Vandaar dat er nogal wat loslopend wild in georganiseerd verband is ontstaan. Dat speelt in ons nadeel. De termijn was te kort om een en ander fundamenteel door te praten.

De heer Steven Wouters: Dat is aan bod gekomen op een vergadering van de reflectiegroep, waarop het decreet systematisch besproken is. Het is een goede werkwijze om met vertegenwoordigers van het kabinet, van de administratie, de sector en het

steunpunt een decreet systematisch te beoordelen. Op de vergadering is voortdurend het onderscheid gemaakt tussen detail- of technische aanpassingen en fundamentele kwesties. Er is afgesproken om het internationale onderdeel fundamenteel te bespreken met alle betrokkenen op een latere datum.

De Jeugdraad heeft hetzelfde gevraagd voor de kunsteducatieve sector, juist wegens de verbanden met het jeugdwerk en een ruimere standpuntbepaling. Studio Globo is bijvoorbeeld ontstaan uit het jeugdwerk; de Chiro stond er namelijk aan de wieg van. Het is belangrijk om ook de andere thematische educatieve organisaties te betrekken bij het debat.

Het klopt dat er niet altijd eensgezindheid was in de reflectiegroep, maar de administratie en het kabinet wilden rechtszekerheid voor die organisaties. Ik denk niet dat er in deze een echte tweespalt is, de rechtszekerheid kan tijdelijk verzekerd worden door een uitvoeringsbesluit. We zijn het er niet mee eens dat er nu al een definitieve omvatende regeling komt. Vooraf moet er een grondig debat gevoerd worden.

De heer Jos Stassen: Bij een meningsverschil zal het parlement de knoop moeten doorhakken, maar hier speelt een andere kwestie. Als iedereen het erover eens is dat het te vroeg is om fundamentele veranderingen aan een decreet door te voeren en het er enkel om gaat om het huidige te verbeteren, moeten eventuele veranderingen gebeuren in samenspraak met de sector. Het is nu niet zo dat het parlement nieuwe beleidslijnen uittekent waarover gediscussieerd moet worden. Technische veranderingen houden altijd het risico in dat men toch nog een en ander fundamenteel wijzigt.

De positie van kunsteducatie, tussen jeugdsector, kunsten en sociaal-cultureel werk, maakt het volgens de sprekers nodig dat de procedures gelijk lopen. Dat gaat te ver, want dat betekent dat de drie sectoren hetzelfde ritme opgelegd wordt. Dat mag niet gebeuren onder het mom van technische aanpassingen.

De heer Bart Caron: De discussie ten gronde moet volgende week gevoerd worden. Het gaat hier enerzijds over de zijnskenmerken van de jeugdsector en anderzijds over de rechtszekerheid van de kunsteducatie. Beide discussies mogen niet

vermengd worden, maar het gaat evenmin op om noodzakelijke technische aanpassingen uit te stellen onder het mom van een weliswaar noodzakelijke grondige discussie over de grenzen van het jeugdwerk. Het één sluit het ander niet uit. De technische aanpassing is ook een vervolmaking van het tweesporenbeleid waarbij anders de sector jeugd, gebonden aan een jaarlijkse subsidie, minder sterk komt te staan dan het sociaal-culturele werk en de kunsteducatie.

De heer Tijl Bossuyt: De suggesties van de kunst-educatieve organisaties zijn gebaseerd op een technische evaluatie. Bij aanvang moesten onze projecten jaarlijks erkend en gesubsidieerd worden. Dat verliep moeizaam. De termijnen werden steeds overschreden waardoor er een vacuüm ontstond op het vlak van personeelsbeleid, vandaar onze verzuchting van langere termijnen. In oorsprong was het louter een technische aanpassing, maar dat werpt weer de vraag op over hoe onze organisaties onder dat decreet terecht gekomen zijn. En dan komen we tot voornoemde kwestie. Oorspronkelijk werden enkel technische aanpassingen beoogd, uiteindelijk kwamen andere aspecten aan bod, die inderdaad in een latere, meer fundamentele discussie betrokken kunnen worden. Momenteel zijn de technische aanpassingen nodig om ons werk te kunnen uitvoeren.

De heer Steven Wouters: In 2002 werden we voor een voldongen feit geplaatst door een uitvoeringsbesluit.

Mevrouw Els Van Effelterre, beleidsmedewerker kabinet minister Anciaux: Het proces is inderdaad op een bepaald moment stopgezet. Voor de jeugdsector kwam die beslissing allicht als een verrassing. We hebben altijd toegegeven dat de verandering te snel moest gaan. We hebben ook altijd erkend dat de jaarlijkse indiening een probleem is, maar het decreet laat niet toe om dat aspect te wijzigen. Het enige wat men ons kan verwijten, is dat we er geen aparte bijeenkomst aan gewijd hebben, maar niemand heeft daarom gevraagd. Allicht is de veelheid van betrokken sectoren er de oorzaak van dat er zo weinig over gediscussieerd is. Ik zou het jammer vinden dat de gerechtvaardigde vraag naar rechtszekerheid van de sector, die ook voor het jeugdwerk belangrijk is, valt over een advies van 2002. Het proces heeft niet stilgelegen.

De heer Steven Wouters: Het gaat inderdaad om een fundamentele kwestie: de toekomst van het onderdeel educatie. Zullen we sectoren als ontwikkelingssamenwerking en mobiliteit oproepen om op een gelijke manier als het jeugdwerk aan jeugd-educatie te doen of zal het jeugdwerk ook verantwoordelijk zijn voor die aspecten van educatie? Dat heeft te maken met het geïntegreerd jeugdbeleid en gaat verder dan de buitengrenzen van het jeugdwerk. Dat heeft er volgens mij zelfs niets mee te maken. Het gaat er wel om hoe het geïntegreerd jeugdwerk de regelgeving, subsidiëring en mentaliteitswijziging dienaangaande ziet. In 2002 was de Jeugdraad daarmee bezig, getuige het memorandum van de Jeugdraad. Alleen is de discussie met de overheid nooit zo diepgaand gevoerd en waren we in 2002 verrast door het uitvoeringsbesluit. Dat neemt niet weg dat de Jeugdraad ook ijvert voor rechtszekerheid voor de organisaties van de kunsteducatie. De voorgestelde technische aanpassing kan echter serieuze inhoudelijke consequenties hebben.

Mevrouw Sabine Poleyn: We zullen zeker rekening houden met de opmerkingen van de sprekers bij de discussie van volgende week. De fundamentele discussie gaat over de verbanden tussen de beleidsdomeinen, die zeer belangrijk zijn voor een horizontale bevoegdheid als jeugd.

De verslaggever,

De voorzitter,

Gracienne
VAN NIEUWENBORGH

Dany
VANDENBOSSCHE
